

ASC-10-0013

U parnici između

[REDACTED] Deoničarsko društvo

Priština

Tužilac

protiv

1. Kosovske agencije za privatizaciju (KAP)

Ilir Konushevci 8, Priština

2. NewCo [REDACTED] Deoničarskog društva

[REDACTED] Priština

tuženih

[REDACTED] Društva sa ograničenom odgovornošću

[REDACTED] Priština

[REDACTED] advokat iz Prištine,

[REDACTED]

žalilac

Za: Žalioca

Žalbena veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, o žalbi Aragosta group, društva sa ograničenom odgovornošću, na rešenje Sudskog veća PKVS-a od 27. oktobra 2009. godine (SCC-09-0151) nakon većanja održanog 29. aprila 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE:

1. Žalba se odbija kao nedopustiva.
2. Žalilac je obavezan da plati sudske troškove za žalbene postupke u iznosu od 60,--evra

Činjenično stanje i proceduralni tok:

Dana 27. oktobra 2009. godine, Sudsko veće izdalo je rešenje u predmetu br. SCC-09-0151, DD [REDACTED] Priština/Prishtinë protiv Kosovske agencije za privatizaciju / 2. NewCo [REDACTED] (Priština) kojim se izdaje preliminarna zabrana tužiocu i s tim se zabranjuje Kosovskoj agenciji za privatizaciju da započne bilo koji postupak koji se odnosi na privatizaciju DD [REDACTED] iz Prištine. Posebna komora je potom odlučila da će preliminarna zabrana ostati na snazi sve dok Posebna komora ne donese konačno rešenje u vezi sa ovim postupkom. DD [REDACTED] (Priština) bila je obavezna da u roku od 3 (tri) radna dana banke od dana prijema navedenog rešenja deponuje Posebnoj komori sumu od 3.000 evra kako bi osigurala Kosovsku agenciju za privatizaciju od bilo koje štete ukoliko se tužbeni zahtev ne potkrepi. DD [REDACTED] (Priština) je obavestena da ukoliko bez nekog valjanog razloga ne izvrši taj garantni depozit to bi moglo dovesti do ex officio povlačenja zabrane.

Žalilac je podneo svoju žalbu na ovo rešenje 27. januara 2010. godine.

Dana 10. februara 2010. godine, Žalbeno veće izdalo je nalog kojim traži da žalilac u roku od 14 (četrnaest) dana od prijema naloga podnese kopiju rešenja na koje je podneta žalba, uključujući i kopiju potvrde prijema rešenja, prevod na engleski jezik potkrepljujućih dokumenata dostavljenih uz žalbu, uključujući i punomoćje, overenu kopiju punomoćja koje je dodeljeno advokatu žalioca i objašnjenje na kojim pravnim argumentima žalilac koji, prema tekstu iz žalbe, nije prisustvovao kao stranka u prvostepenom postupku, temelji svoja prava da podnese žalbu na osporeno rešenje.

Žalilac je potvrdio prijem ovog naloga 15. februara 2010. godine. Dana 27. februara 2010. godine, žalilac je dostavio nekoliko dokumenata od kojih su neki

bili napisani samo na albanskom jeziku. On je dostavio i izjavu o tome na osnovu kojeg pravnog argumenta temelji svoja prava da podnese žalbu na osporeno rešenje. Pored toga, svom podnesku žalilac je dodao i potvrdu Advokatske komore Kosova prema kojoj je predstavnik žalioaca ██████████ upisan kao advokat u pisarnici Advokatske komore Kosova od 5. septembra 2001. godine. Overena kopija punomoćja ne nalazi se ni u dokumentima na engleskom jeziku niti u dokumentima na albanskom jeziku koje je žalilac podneo zajedno sa podneskom Posebnoj komori 10. februara 2010. godine. Pored toga, on nije podneo neke tražene prevode.

Pravno obrazloženje:

Žalba je nedopustiva iz sledećih razloga:

1. Žalilac nema pravo da pristupi postupku tako što će podneti svoju žalbu.

Budući da Zakon o parničnom postupku SFRJ (Službeni Glasnik SFRJ 4/77, 36/80, 69/82) i novi Zakon o parničnom postupku Kosova (Zakon br. 03/L-006) ne protivreče jedan drugome u vezi sa važnim odbredbama u ovom predmetu, Žalbena veće ne mora da se odluči koji je od ova dva zakona primenjiv. Žalba žalioaca je nedopustiva bez obzir na to koji će zakon Želbena veće primeniti, i to iz dolenavedenih razloga.

Član 271.1 novog Zakona o parničnom postupku Kosova (Zakon br. 03/L-006) predviđa: *„Posrednik može pristupiti parničnom postupku u toku čitavog postupka koji se okonča donošenjem pravosnažne odluke o tužbenom zahtevu kao i u toku postupka koji se pokreće vanrednim sredstvima napadanja.”* Pored toga, Član 273.2 novog Zakona o parničnom postupku Kosova (Zakon br. 03/L-006) predviđa: *„Ukoliko je posrednik pristupio parničnom postupku do trenutka kada je odluka o tužbenom zahtevu postala pravosnažna on ima pravo da podnese i vanredno sredstvo napadanja takve odluke.”* Obe ove odbredbe ističu da posrednik koju bi ulogu hteo da ima žalilac, ima pravo da pristupi započetom postupku, nema pravo da započne redovan žalbeni postupak bez prethodnog učestvovanja u postupku.

Član 206. Zakona o parničnom postupku SFRJ (Službeni Glasnik SFRJ 4/77, 36/80, 69/82 ističe: „Osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspe može da se pridruži toj stranci. Posrednik može da stupi u parnicu u toku celog postupka sve do pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtevu te u toku postupka nastavljenog podnošenjem izvanrednoga pravnog leka. [..]” Pored toga, član 208. Zakona o parničnom postupku SFRJ (Službeni Glasnik SFRJ 4/77, 36/80. 69/82) navodi „Posrednik mora primiti parnicu u onom stanju u kakvu se nalazi u trenutku kad se umeša u parnicu. U daljnjem toku parnice on je ovlašten stavljati prijedloge i poduzimati sve ostale parnične radnje u rokovima u kojima bi te radnje mogla poduzimati stranka kojoj se pridružio. Ako je posrednik stupio u parnicu nakon pravomoćnosti rešenja o tužbenom zahtevu, ovlašten je da podnese i izvanredni pravni lek. [...]”

Ove odredbe takođe predviđaju da treća strana nema pravo da sama započne redovne žalbene postupke. Prema tome Žalbeno veće ponovno naglašava ono što je gorenavedeno u vezi sa Kosovskim Zakonom o parničnom postupku. Uključivanje treće strane u parnični spor je prema tome u fazi nakon izdavanja prvostepenog rešenja moguće jedino ukoliko su redovne strane u sporu (ili jedna od njih) već (ili u isto vreme) uložile pravni lek na rešenje. Bilo koja druga interpretacija zakona prekršila bi osnovno načelo rasporeda stranaka koji je isti u većini evropskih sistema građanskog prava i koji je predviđen članom 3. Zakona o parničnom postupku SFRJ kao i članom 3 Kosovskog zakona o parničnom postupku.

Prema tome, podnošenjem žalbe Žalbenom veću žalilac ne može da uđe u postupak između stranki i prvostepenog postupka sve dok jedna od stranki ne podnese takvu žalbu. Ova je žalba prema tome nedopustiva.

2. Pored toga, žalilac nije podneo overeno punomoćje i neke prevode koje je tražilo Žalbeno veće u nalogu za pojašnjenje od 10. februara 2010. godine, što takođe žalbu čini nedopustivom.

Član 28.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ističe:

„(...)Tužbeni zahtev je prihvatljiv jedino pod uslovom:

(f) da podnesci ispunjavaju uslove iz članova 25 i 27 ovog administrativnog naređenja.“

Član 58.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ističe:

„Poslovnik o radu i izvođenju dokaza kojim se reguliše postupak pred pretresnim većima primenjuje se *mutatis mutandis* i na žalbeno veće.“

Žalba nije ispunila uslove dopustivosti predočene članom 60. i članom 28.2 u vezi sa članom 58.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. Žalilac je nalogom od 10. februara 2010. godine obavešten da u roku od 14 (četrnaest) dana od prijema naloga podnese gorenavedene dokumente i uredno je opomenut da ukoliko u propisanom roku ne podnese dopunjenu ili ispravljenu žalbu koja ispunjava uslove predočene članom 28.2 (f) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 (u vezi sa članom 58.2 leg cit), Žalbeno veće odbiće žalbu kao nedopustivu.

Žalilac se nije u potpunosti pridržavao ovog naloga. On nije dodao overeno punomoćje i nije podneo neke prevode. Prema tome zbog svih tih razloga žalba je nedopustiva i mora da bude odbijena prema članu 61.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/4.

Rešenje koje je izdalo sudsko veće 27. oktobra 2009. godine ostaje na snazi.

3. Prema članu 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članu 66 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Sudsko veće odlučuje o raspodeli troškova prvostepenog postupka, a Žalbeno veće – u toku izdavanja konačnog rešenja – o raspodeli troškova o postupcima u oba postupka.

Na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Posebna komora izdala je Dodatna proceduralna pravila u vezi sa sudskim taksama koja su na snagu stupila 10. marta 2010. godine.

U njima se tumači sledeće:

„Član 10 Administrativnog naređenja 2008/2 o ujednačavanju sudskih taksa Sudskog saveta Kosova od 27. novembra 2008. godine, u vezi sa „Tarifama sudskih taksa“, ovim se – sa sledećim karakteristikama – proglašava primenjivim za sudske postupke pred PKVS-om.

Članovi od 10.9 do 10.23 – mutatis mutandis – primenjivi su za žalbene postupke pred Sudskim većem i pred Žalbenim većem.

Kao razjašnjenje, član 10.11 takođe je primenjiv za postupke koji se odnose na žalbe na drugostepena rešenja Sudskog veća.

(...)

Ova proceduralna pravila stupila su na snagu 10. marta 2010. godine i biće na snazi do 31. decembra 2010. godine.

Sudski troškovi u oba postupka sastoje se sa jedne strane od takse za podnošenje podneska, i sa druge strane od takse za izdavanje rešenja.

Budući da je prvostepeno rešenje izdato pre nego što su gorenavedena pravila stupila na snagu, ovde se moraju izmiriti samo sudski troškovi u vezi sa žalbama.

Trošak za podnošenje žalbe kao što je istaknuto članom 10.11 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 2008/2 o ujednačavanju sudskih taksa (ADJ) iznosi 30, --evra.

Član 10.15 ADJ utvrđuje da za rešenja kojima se tužbe odbijaju (kao nedopustive) treba da se uplati samo polovina sume troška koja je istaknuta u članu 10.1 ADJ (što je u osnovi sudska taksa po vrednosti tužbe) u najvišem iznosu od 30 evra. Ovo se takođe odnosi na rešenja drugostepenog postupka (član 10.21 ADJ odnosi se na članove od 10.12 do 10.18 ADJ). Član 10.15 u vezi sa članom 10.21 odnosi se na žalbe protiv prvostepenih rešenja koja se ne odnose na meritum predmeta.

Ukoliko se ne dokaže da je vrednost tužbe manja (u prvom postupku od strane tužioca, a u drugom od strane tuženoga), prema članu 10.1 u vezi sa članovima 10.15 i 10.21, sudska taksa iznosiće 30,-- evra.

VII

U ovom predmetu, ni u prvom ni u drugom postupku nisu date izjave. Sudski trošak za rešenje drugostepenog postupka iznosi 30,--evra.

Ukupno, sledeći sudski troškovi odnose se na žalbene postupke:

Tarife sudskih taksa član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
Tarife sudskih taksa član 10.15 u vezi sa članovima 10.21 i 10.1 (rešenje o drugostepenom rešenju)	30 evra
Ukupno	60 evra

Ove troškove treba da snosi žalilac.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija potpis

Torsten Frank Koschinka, EULEX sudija potpis

Eija-Liisa Helin, EULEX sudija potpis

Tobias Lapke, EULEX upisničar potpis